

Államtitkár a táborban

2008. július 10., csütörtök

Nálunk járt Elbert Gábor, az Önkormányzati Minisztérium sport szakállamtitkára. A vendég azzal kezdte a beszélgetést, hogy ő bizony nem beszél majd politikáról. Ezzel ellentétben szó esett a jégkorongról, az olimpiáról és természetesen a labdarúgásról is. Elbert Gábor úgy gondolja, hogy a magyar futball vezetői jó úton járnak, s hisz abban, hogy lesz még nálunk jó foci.

2-3. oldal

parti lap

A Toll-Ász csoport sportlapja

Sportosodtunk

Süni alulmaradt, de emiatt cseppet sem tűnik rosszkedvűnek

Csató Mártonnak sikerült az élet. A rutinos táborozó nagy barátja a sportoknak, ám a képről kiderül, hogy van, amikor a lelkesedése

még nagyobb. Szerdán sportnapot tartottunk a táborban, melynek keretében több versengésben is összehajtottak a táborozók.

A nap interjúja: Elbert Gábor sport szakállamtitkár úgy

A kutyaszánhúzás nem a

Hátunk mögött egy foci Európa-bajnokság, és nyakunkon az olimpia, a magyar futball pedig fél lábon áll. Ráadásul létezik olyan testnevelő tanár, aki már volt a Nemzeti Sportszövetség főtitkára, a Basic Line Kft. ügyvezető igazgatója és táborunk előadója is.

Elbert Gábor, az Önkormányzati Minisztérium sport szakállamtitkára látogatott hozzánk szerdán, hogy sajtótájékoztatószerű előadást tartson bármiről, ami sport. A hangzatos poszt ellenére, már az elején igyekezett leszögezni:

„Nem nevezném magam politikusnak. Az én feladatomban a sport és a politika között, valamint feltételrendszerrel alkotni. Szóval nem csak azt figyelem bányafő a Balatont átúszók száma, mint ahogy azt többen gondolják...”

Egy februári sajtótájékoztatón Elbert Gábor bejelentette, hogy az ötkarikás játékok első helyén végző sportoló 20 millió forintot kap adómentesen, míg egy ezüstéremért 18, egy bronzéremért pedig 14 millió forint jár. Vagyis a

hazai helyzet állása szerint meg lehet élni abból, ha az ember hivatásos sportoló?

„Nem mindegy melyik sportot választjátok. Két szempontot kell figyelembe venni, melyek a sport társadalmi megítélésből gyökereznek: tömegvonzás és eredményesség. Kevésbé jövedelmező „szakmára” lehet példa a magyarországi kutyaszánhúzás, melyben nem elég szuper teljesítményt elérni, hiszen jórészt senkit nem izgat ez a sport a Kárpát-medence ezen területén. Viszont ha fociédzésre íratjátok be a gyerekeiteket, akkor a csapatok hiába veszítik el a meccsek többségét, nagy népszerűsége miatt ezeket ültet a tévé képernyőkre az a sportág.”

Talán a magyar futball fellendítésére való törekvés kinyilvánítása volt a cél ezzel a példával, ugyanis a szakállamtitkár elmondása szerint a tehetséges játékosok többsége külföldön kamatoztatja tudását.

„Fiatalon sok pénzt keresnek a focisták, és nem motiválja ezek után semmi őket. Később a gyenge teljesítmény szűgyene külföldre űzi a magyar „klassziszokat”. Ez a társadalmi problémák tükröződéséből adódik.”

Fekvőtámasz a pingpong-asztalon – ez ám az erőpróba

gondolja, hogy a magyar futball vezetői jó úton járnak legjobb üzlet mifelénk

Tehát a magyarok az Eb-n a mostani állás szerint „labdába sem rúgnak”, de van-e arra esély, hogy csak egy kis mértékben visszanyerjük becsületünket, és önbizalmunkat a foci terén?

„Jó irányba haladunk a cél felé! Erős kezű vezetők és egy csipetnyi ügyes fiatal hozzáadásával eredményeket érhetünk el, habár komolyabb bajnokságra a közeljövőben nem számíthatunk.”

A szakállamtitkár elégedett volt az idei Eb eredményével:

„Hosszú évek után végre ismét az a csapat győzött a bajnokságon, amelyiknek szurkoltam! Az a véleményem, hogy a spanyolok egy nagyon összeszedett és jó focit játszanak. Örülök, hogy nyertek!”

De arra sem hogy miénk lesz az Eb rendezés joga... Ahogy azt legutóbb tapasztaltuk, addig nem érvényesülhetünk, amíg nem kerül magyar tag a döntéshozó testületbe...

„Olaszország tökéletes stadionokkal szolgált, a magyar helyszínek sem szégyenkeztek, de az ukrán döntéshozó rábeszélő tevékenysége többet nyomott a latba.”

Az olimpia hamarosan megkezdődik, és a magyar résztvevők sok munkát fektettek a kijutásba. Elbert Gábor az eseményről és a szervező országról így vélekedett:

„Nem érdemes bánkódnani az olimpia előtti utolsó bónapban azon, hogy Kína megkapta a rendezés jogát. Majd meglátjuk mi sült ki belőle, de a pontversenyt mindenképp az ottaniak fogják nyerni... A magyar siker sportágak idén a cselgáncs, a bokszt, a birkózás és a kajak-kenu lesz. A férfi párbajtőrös japánokat még készítik valamelyik laborban, tehát esélyeinkről nem sokat tudunk.”

Podina Ivett

Testet ébresztett Katus Attila egykori világbajnok Egészségtelen étel nem létezik

Katus Attila, több rangos aerobik díj tulajdonosa szerdán délelőtt táborunkban járt, gyakorlati értelmet adva a tábor hatodik napjának, a sportnapnak. Bejáratta a táborlakók újságírástól, rádiózástól, tévéműsor készítéstől és fotózástól lassan elcsökevényesedő izmait, valamint hasznos tanácsokat adott a táborlakóknak életmódjukkal kapcsolatban.

Fotó: Soós Berta

Aki nem lép egyszerre, nem kap kólát estére

A hatszoros aerobik világbajnok szerdán délelőtt érkezett táborunkba, hogy a Coca Cola Testébresztő programjának jóvoltából idén is mozgásra bírja a DUE-tagokat. Az aerobik guru először is

az egészséges életmódról beszélt. Elárulta, hogy napi pár perc mozgás is komoly előrelépést jelent azoknak, akik szeretnének tenni valamit egészségük megőrzése érdekében. Az elegendő pihenés kiemelten fontos, figyelmeztetett minket, talán akaratlanul is ráhibázva a táborlakók kiemelt problémájára, mely talán újságíróbetegségnek is mondható, és nem más, mint az alvás hiánya. „Egészségtelen étel nincs” – fűzte tovább gondolatmenetét az aerobik koronázatlan királya, Katus Attila, jelezve ezzel, hogy elveti a koplalást, és a mozgás az, ami valóban célszerű. Persze étkezési szokásainkra sem árt egy picit odafigyelni. Egy rövid, körülbelül negyed órás aerobik tréning következett ezek után. Ugrált és szökkent a tábor, játékosan mozgottak vidám, dinamikus zenékre a tábor udvarán. Akadtak viszont ellenállók is, akik nem álltak be tornázni, fáradtságra és a sporttal való ellenszenvükre hivatkozva. A mozgás meg sem kottyant az Attila mögött felsorakozó táborlakóknak, senki sem fulladt ki, az üdítő tesztelés inkább csak mosolyt csalt az arcokra. Katus Attila sportja, az aerobik egy lépések kombinációjára épülő mozgásforma, melyben meglepő mozdulatok is előfordulnak. A legnagyobb derűtséget a képzeletbeli lassók hajtása okozta, de mozgás közben táborozók tapsoltak is, és kezüket az ég felé emelték. Miután megoldoztatta a jelenlévőket, az aerobik bajnok ásványvizet üveget ragadott, ivott majd a megfelelő folyadékbevitelre is felhívta a figyelmet. Egy felnőtt embernek átlagosan napi 2-3 liter folyadékot kellene meginni. Mindent összevetve a világbajnok remek hangulatot teremtett a médiatáborosok körében.

Király Lilla

Csak fenyegetés volt, hogy a hegyekig kell futnunk Vízi vetélkedő: mutatványok a tóban

Csúszott a vízi vetélkedő a tervezetthez képest, és időközben a játékmester személye is változott.

Fotó: Pétervári Petra

Csak vicc volt, hogy Badacsonyig kell szaladni

Molnár Andrea helyett Torbik Tibor vezette a DUE táborokban már hagyományosan megrendezett vízi vetélkedőt. A játékosok és a játékezők is a játék előtt körülbelül öt perccel tudták meg, hogy Tibi fogja a rendezvényt levezényelni. A Touch TV egyik csoportvezetője a vetélkedő elején technikai okokra hivatkozott, amikor tudatta velünk, hogy ő lesz a vezető, és hogy öt perc alatt dobta össze az egész feladatsort. A zsűrit erősítette még Kovács Patrik, a Fiktív reklámos TV csoportvezetője és a Hangadó GMBH. csoport tagja, Temesi Richárd is.

Az idei táborban az előző évek vetélkedőihez hasonlóan most is három csapatra osztották a játékosokat. A táborozók csak egy töredéke jelent meg a rendezvényen, szám szerint 21. Az első feladat során minden csapatnak ki kellett állítania két táborlakót – egy fiút, egy lányt. A fiú és a lány egymástól körülbelül tíz méteres távolságra

szembeálltak a vízben, és a vezényszó elhangzása után először a lánynak, majd a fiúnak kellett elfutnia a vízben partneréig. Ezután minden csapattag bal kézzel megfogta a háta mögött levő bal lábát, majd hátranyúlva a jobb kezével ugyanezen személy vállát és így kellett elfutni együtt a zsűri stégéig. Közben Kovács Patrik ijesztgette a játékosokat a Badacsony hegyeire mutatva: „Forduljatok meg! Láttátok azokat a hegyeket? Addig futunk!” Tibi közben felmászott a stégre és onnan figyelte a csapatok ügyködését.

Ezután egy roppant nehéz feladat következett, ahol a lehető legtöbb embert kellett egyidejűleg kiemelniük a vízből. Ebben a mutatványban minden csapat megfelelően teljesített, így egyenlő pontot kaptak. A soron következő feladványt már nem volt ennyire egyszerű véghezvinni. Két embernek szemben kellett állnia, egy labdát fogni a fejük közé, és így oldalazva tíz métert megtenni. Ezt háromszor kellett megismételni úgy, hogy közben ne essen le a labda. Egy csapat teljesítette csak a követelményeket. Az utolsó feladat, a hagyományoknak megfelelően a vízi balett volt. Három zenét sorsolt ki a zsűri. A legjobb produkció az első csoporté volt, akik ettől függetlenül összesítésben utolsók lettek. Ami tetszett benne, hogy több volt benne a balett elem, a hosszú felkészülési időhöz képest jó volt a ko-reográfia, és nem csak elmutogatták a szöveget, a másik két csoporttal ellentétben. Az utolsó produkció után a táborlakók sietősen kikészültek a vízből, mivel a hideg vízben töltött idő megviselte őket. Ennek ellenére akármerre néztem mindenhol mosolygós arcokat láttam, és kérdésemre elmondták, hogy nagyon jól érezték magukat. A parton megtörtént az eredményhirdetés, a 2-es csoport nyerte a megmérettetést, és a 3-as csoport végzett a második helyen.

Dobó László

Nemcsak „technogyíkok” ütik futóval a gyalogokat Sakkozók szemüveges kockák?

8x8 négyzet, összesen 64 mező. Egy digitális mérőóra, két szódásüveg szemüveggel rendelkező „technogyík”. A legtöbb embernek ez ugrik be, ha versenysakkozókról van szó.

Vajon miért van az, hogy minden ember azt gondolja, egy sakkozónak nem áll az élete másból, csak egész napos fejtörésből és számítógép előtti ülésből? A válasz igen egyszerű. Mert ennyit mutatnak magukból. Pedig ha az álarc mögé nézünk, megtudhatjuk: a sakkozó is átlagember. Csak éppen szeret gondolkodni.

Technogyík? Megeshet. De ne felejtjük el, ilyet azért máshol is találhatunk. Szódásüveg szemüveg? Olyat ma már nem gyárta-

dabb módját választják harcos énjük kielésésnek. Mindemellett a sakk kitűnő elfoglaltság, ha az ember új ismerősökre, barátokra vágyik, hisz minden verseny új arcokat tartogat. A különböző helyszíneken megrendezett bajnokságok pedig országunk megismerésének folyamatát gyorsítják. Erre egy nemrégiben Balatonlellén megrendezett országos verseny remek példa lehet, mivel a magyar tenger környékén rengeteg felfedezni való van, és sok fiatal látogat el ide. Az ehhez hasonló megmértetések az önálló programok mellett még a szervezők is igyekeznek fenntartani a jó hangulatot. A balatonlellei délutánokon a versenyszellemű fiatalok a kedvenc elfoglaltságuk mellett kipróbálhatták magukat például homok-, és kispályás fociban, strandröplabdában, de még bowlingban is. A jókedvet még a hotelban megrendezett koncert is fokozta.

Ha más megközelítésből nézzük a sakk világát, rájöhethetünk, hogy az egyik legegyszerűbb és legkönnyebben játszható sport, mivel a sakktáblán, készleten és egy megfelelő partneren kívül egy maximum egy négyzetméteres helyre van szükségünk. Nem kell hozzá elektronika, nem foglal nagy helyet, és még el sem fáradunk benne. Persze azt sem szabad, hogy átessünk a ló túloldalára, így a sakkozók többsége a tábla melletti harc mellé egy másik sportot is üz. Érdekes példa, hogy nagyjából minden harmadik teniszezik, meglátásom szerint azért, mert ez eléggé kifárasztja őket egy extrém hosszú ótórás sakkparti után.

Szóval egy jó tanács minden kritikának: próbálják ki magukat a 64-es területű harcmezőn, és higgyék el, hogy itt bárkiből lehet hős.

Csernai Barbara

Fotó: Bánfalvi Zsolt

Ilyen az, amikor a királynő üti a gyalogot...

nak. A lányoknak pedig különben sem állna jól. Igen, manapság már nemcsak a fiúk ülnek le a fekete-fehér tábla elé gondolkodni egy kicsit. Ennek különböző okai lehetnek. Többek között megeshet, hogy a fiatalok ezt a szoli-

Ma délután tilos lesz imádni az eget, a földet és a fákat „Tizenkettő-harmincnég, Béla!”

A számháború a programok változása miatt szerdán elmaradt, de nem kell aggódni, mert csütörtökön bepótoljuk. A fiatalok a tábor területén „vadászhatják” egymást. A számháború egyetlen kelléke maga a szám, amely négy különböző jegyből áll, és a homlokokon előre fordítva viselendő. A számháborút két csapat játssza, és szigorúan meghatározott terepen játszódik, ezt elhagyni tilos. Úgyisntén tilos az ezen kívül található eszközöket használni. A számot tesztel takarni tilos. A faimadás, égimadás – a szám fával vagy más saját helyén lévő tereptárggyal való takarása – szabályos. Tankolás erdőben nincs, de nyílt terepen vagy ház körül megengedhető. A játék célja alapesetben az ellenfél összes tagjának játékból való kiejtése, vagyis leolvasása. A játék elején – a csapatok elosztása után – a „védők” elhelyezkednek a terepen, míg a másik csapat tagjai, a támadók a terepen kívül (a hullatáborban) várakoznak a játék megkezdésére. A játékot a védők indítják sípszóval. A játék akkor ér véget, amikor valamelyik csapat tagjai elfogynak. Az ellenfél játékból való kiejtése számának leolvasásával történik. A számjegyeket kettesével kell olvasni, pl. „tizenkettő-harmincnég”. A leolvasás célpontját nevével is azonosítani kell: „tizenkettő-harmincnég, Béla”, vagy – amennyiben neve nem állapítható meg – más is-

mertetőjével, „tizenkettő-harmincnég, fekete pólóban”. A hullatábor általában a pályán kívül, de a terep közelében helyezkedik el. Amennyiben valaki kiesik a játékból, „hulla”. Számát azonnal leveszi, és a lehető legrövidebb úton a hullatáborba kell mennie. Hulla a játékot semmilyen módon nem befolyásolhatja, információkat az élőknek nem adhat (a játék állásáról vagy a játékosok helyzetéről). A hulláknak a hullatáborban csendben kell lenniük, esetleg ha a terepadottságok megengedik, halkan beszélgethetnek, ám ez a terepen játszókat nem zavarhatja. Röviden: „hullának kuss a neve”. A táborlakók is szeretnek számháborúzni, többsége inkább a támadó csapatban szeret lenni. A fiatalok többsége az izgalom miatt, illetve a stratégia miatt szereti ezt a játékot.

Csató Márton

Fotó: Paál László

VÉLEMÉNYEK

Régen játszottam számháborút úgy szerintem 6-8 éve. A játékszabályokra nem is nagyon emlékszem. Ezt a játékot nagyon szeretem mert szerintem egy jó buli. Mindenképpen szeretnék játszani benne.

Pétervári Petra
Képkockák Kht.

Természetesen játszottam már. Én a támadó csapatban szeretek lenni. Nagyon szeretem ezt a játékot mert jó bangulatú, sokat lehet nevetni és nagyon elgondolkodtató és tele van izgalommal.

Glacz Norbert
Hangadó GMBH.

Nagyon szeretem a számháborút csak néha sokáig húzódik így a végén néha nagyon szoktam unatkozni. A játékban a legjobb a trükkös dolgok mint például a fa-imadás meg a tank.

Tóth Luca
Hangadó GMBH.

A Salvador elleni 10–1-es világbajnoki siker hozta az A sportújságírásban az első újkori

S. Tóth János, a Nemzeti Sport munkatársa tartott előadást a sportújságkésztésről és lapuk történetéről szerdán délután. A közel félórás előadás során megismerhették a táborlakók, hogyan nyerte el az újság mai formáját, mennyit vesznek belőle, illetve hogyan épül fel.

Szinte a tábor összes lakója megjelent az alakuló téren rendezett programon. Az újságíró első körben kérte a táborozókat, hogy próbálják megtippelni, vajon mikor adhatták ki az első sportújságot. Az érkezett válasz (1890-es évek vége) félig helyes volt, hiszen ez majdnem megegyezik az első kizárólag sporttal foglalkozó lap megjelenési idejével. Az igazság, hogy a világtörténelemben először 1791-ben találkozhattunk ilyen témára szakosodott magazinnal, mely Londonban Sporting Magazine névvel jelent meg. Kialakulása a kü-

lönböző fogadásokhoz és az olimpia újraindításához kapcsolódik. Az újságíró azt is felfedte a hallgatóságának, hogy az 1857-es évben nyomtattak először kéthetente hazánkban efféle újságot, amely csak nagyon minimális szinten hasonlított a jelenleg kapható példányokhoz, köszönhetően annak, hogy a ma ismert sportágak nagy része csak jóval később alakult ki. Az igazi áttörést az 1896-os athéni olimpia hozta meg, így már azon senki sem lepődött meg, hogy a Nemzeti Sportot 1903-ban alapították. Ekkor még csak hetente egyszer, vasárnap olvashattuk a lapot, csak 1923-tól vált napilappá, 1997-től pedig már az interneten is olvashatjuk. Az újság több tulajdonosváltást is megért, a rendszerváltásig sporthivatali lap volt, azóta több cég is birtokolta.

Az egyik táborlakót a történet mellett az is érde-

A napi kétszeri mozgás elengedhetetlen az egészséges „A Margitszigeten kocogva lehet a

Monspart Sarolta tájfutó világbajnok tartott előadást a sport, a párkapcsolatok és a táplálkozás életre gyakorolt hatásáról. Sarolta amellet, hogy a sport nagyszonya, nyugdíjas fizika-matematika tanár. Annak ellenére, hogy

maga is pedagógus, a példaképeink hibái mellett az oktatási rendszert is kíméletlenül veszte ki.

Első pillanatban sokkolt a szabad stílusával

a közönséget, amikor a tökéletes formákról beszélt, ám a többségnek elnyerte a tetszését az „*egy fenék úgy jó, ha kemény fókahagyma, és nem egy löttyedt körtéhez hasonlít*” mondatával. Még ehhez hasonló kijelentésekkel fűszerezte a műsorát, majd erősen bírálta az orvosokat, akik a „*nikontintól elsárgult kezükkel gesztikulálva magyaráznak arról, hogy egészségtelenül élünk*”. Ők állítják, hogy helyesen kellene táplálkozni és szükséges lenne mozogni, miközben „*kész-bőjén kifolynak a székéből*”. Az előadó szerint az iskola megtanít rengeteg felesleges dolgot, azonban az életre nem készít fel. Nem gondolkodni tanít meg, hanem magolni, a sportot pedig elhanyagolja. Ez óriási gond, hiszen a gyakran hasztalan testnevelésórákkal nem buzdítja mozgásra a tanulókat. Enélkül viszont nem tudják levelezni a feszültséget, nem tudnak koncentrálni és elhíznak. Annak persze, hogy milyen kövér valaki, egyrészt a ge-

eladási rekordot a sportlapnál olimpia volt az igazi áttörés

kelte, hogy mi történik azokkal a példányokkal, amiket nem vesznek meg és a boltok polcain maradnak. Nos ezeket megsemmisítik, majd újrahasznosítják. Az újságíró elmondta, hogy egyáltalán nem tragédia, ha jó pár lap nem talál gazdát. Egyébként is megbecsülhetetlen, hogy az adott lap mennyire lesz kelendő az olvasók körében. Az indokok közt S. Tóth János megemlítette, hogy az sem mindegy, milyen napról van szó, hiszen bevett szokás Magyarországon, hogy a sportesemények nagy részét szombatokként rendezik, tehát ez is befolyásoló tényező. A sportlapok indulásakor ezeken a napokon jelent meg kizárólag az újság, ebből adódóan a vasárnapi lap a legkelendőbb, míg kedden fogy a legkevesebb. Ezeken túl más események is befolyással bírnak az eladott darabszámra, hiszen nagyobb sportesemények idején növelni kell a nyomda teljesít-

Fotó: Soós Berta

ményét, hogy mindenki megvehesse a sajtóját. Egy emlékezetes rekordot is elárult János a résztvevőknek: miután Magyarország 10-1-re megverte Salvadort, négysszázezer Nemzeti Sport talált gazdára.

Miután lehullt a lepel a történetről és a példányszámról is, a Nemzeti Sport szerkesztésének menetét ismertette a tábor vendége.

Marton Sándor

élethez és ki sem kell mozdulni a saját lakásunkból legjobban flörtölni a pasikkal.”

netika az oka. Különféle diagrammokon szemléltette, hogy a mai fiatalok döntő többsége nagyon keveset mozog. „Ez egyrészt az iskola, másrészt anyuka és apuka hibája, ráadásul a Margitszigeten kocogva lehet a legjobban flörtölni a pasikkal” – mondta. Nagyon sok minden múlik rajtuk, ugyanis kisgyermekként az első hat év az, ami a tulajdonságaink felét meghatározza, és ha egy részeg szülőt lát naponta a gyerek, akkor ő fog csodálkozni, hogy a szomszéd gyerek apukája miért nem szokott négykézláb hazamenni. Ha viszont azt tapasztalja, hogy anyukája hetente kétszer elmegy aerobikozni, akkor valószínűleg fogékonyabb lesz a sport iránt, és felnőttként is valószínűbb, hogy nem fogja homokba dugni a fejét, és hozzáfog valamihhez. De ezt némi mozgással és azzal, hogy nem este tömjük meg a bendőket különféle finomságokkal, lehet korrigálni. Kitért arra is, hogy a ceruzavé-

kony alkatok sincsenek biztonságban. Hiába filigrán az egyén, nem mondhatja, hogy ezért neki nem kell sportolnia, mert „lehet, hogy könnyen átérík a derekát, de aztán nem bír ki egy három perces menetet”. Előadásában szót ejtett arról is, hogy szeretetünkkel is meg lehet ölni valakit, hiszen jó dolog a szalonna, jó dolog az esti nasizás a meccs közben, azonban ezt nem dolgozzuk le, így komoly problémákhoz vezethet. Tehát nem kell minden nap a párunk kedvenc fogását elkészíteni, legfeljebb havonta egyszer. „Napi kétszeri mozgás már bőven elég lenne, és ebbe beletartozhat az esti aktív szex is” – sorolta. Ebben a kor nem lehet akadály, hiszen ha mozog az ember, nagyon sokáig megőrizheti az egészségét és a takaró alatt sem kell szégyenkeznie. Szerinte lehet valaki ötven éves kor felett fit és energikus, „a szex a temetőig tart”.

Farkas Bálint

Vannak köztünk, aki a küzdősportokat kedvelik igazán

„Mozgásforma, ami felüdít

A táborlakók sem ülnek folyton a média különféle területeinek székeiben, hiszen mindenkinek szüksége van valamilyen sportra, hogy ezzel frissítse fel magát, mind lelkileg, mind pedig testileg. A tábor lakóit kérdeztük arról, hogy ők milyen sporttal ütik el az időt. Van, aki küzdősportokban találta meg a tökéletes egyensúlyt, de van, aki már a fociban keresi a maga örömet.

Megkerestünk nyolc táborozót és egy táborvezetőségi tagot, hogy megkérdezzük tőlük, mit sportolnak vagy mit sportoltak. Első táborozónk, Temesi Richárd így kezdte: „*Számomra a sport olyan mozgásforma, ami felüdíti a lelket és a testet egyaránt.*” Továbbá elmondta, hogy hét évig versenyszerűen úszott, de kénytelen volt feladni, mert a többiek gyorsabbak voltak nála. Mindenesetre nem adja fel, heti háromszor jár konditerembe és emellett zenével és rajzolással tölti szabadidejét. Akárcsak Richárd, úgy Kocsis Balázs is az úszással töltötte felesleges idejét, ugyanis általános iskolájában versenyszerűen úszott, de ahogy iskolát váltott, Balázs is felhagyott ezzel a sportággal, mivel az új helyen nincs erre lehetősége.

Szolnoki Péter hobbi szinten teniszezik, hétvégen pedig focizik, ahogyan Györfi Péter is 6 éve

rúgja a bőrlabdát az MLTC csapatában. Vizi Karolina is két évig versenyszerűen focizott NB1-es szinten, de kénytelen volt felfüggeszteni focista pályafutását, mivel Csepelre kellett eljárnia Budapestről, ami 2 óra oda-vissza utazással járt. Nem csak a labdarúgást kedvelik a táborozók, nagy sikere van a kosárlabdának is. Karolina egy éve versenyszerűen kosarazik.

Pintér Szabolcs akrobatikus Rock & Roll táncal tölti idejét már 8 éve hobbi szinten. Őt leszámítva a csapat csak lányokból áll, s elmondása szerint még egy öltözőben is szoktak átöltözni.

Farkas Bálintnak már 9 éves kora óta judo az élete, azaz 8 éve vezet le felesleges energiáit ezzel a sporttal. Azonban fél éve csak segédedző, mert egy betegség miatt egyelőre nem sportolhat versenyszerűen. De ő nem adja fel, minden nap 2 kilométert úszik, hogy kondiban maradhasson, és gyógyulása után egyből visszaállhasson a tettek mezejére. Továbbá elvégzi a bírói tanfolyamot is, hogy folyamatosan a judo közelében maradhasson.

Nem csak a férfiak érdeklődnek harcművészet iránt, Laboda Tímea Saulin Kung-Fu iránt érdeklődött. Tizenöt évesen elhatározta, hogy olyan

A Toll-Ász csoport lapja • Készült a DUE XXVIII. Országos Kommunikációs és Média Szaktáborában • Balatonfenyves, 2008. július 10. • Csoportvezetők: Kis Anett, Kecskés István, Varga G. Gábor • Főszerkesztő: Váry Dániel • Olvasó szerkesztők: Dobó László, Marton Sándor • Szerzők: Csató Márton, Csernai Barbara, ifj. Csősz Imre, Farkas Bálint, Kapelner Zsolt, Király Lilla, Pintér Szabolcs, Podina Ivett, Tóth István, Blaskovics Dávid • Fotók: Bacsu Dénes, Bánfalvi Zsolt, Deák Nikolett, Paál László, Pétervári Petra, Séllei Eszter, Soós Beáta (Képkockák Kht.) • Fotóscsoport vezetői: Kecske-méti Dávid, Vaska Henrietta • A tábor főtámogatója: Coca-Cola Magyarország. A tábor támogatói: Groupama Biztosító, Intensa, Magyar Televízió, Önkormányzati Minisztérium, Studio Vox Bt., T-Online, TÜV Rheinland Hungária Kht.

de sokan táncolnak is testet, lelket

sportot keres magának, amivel fizikailag és lelki-
leg is erősebbé válhat. Két évig foglalkozott ennek
a dinamikus mozgássorozatnak az elsajátításával,
de sajnálatos módon egy sérülés miatt két éve fel-
hagyott ezzel a sporttal. Elmondása szerint szíve-
sen folytatná tovább, de nem teheti.

Kis Anett, a Toll-Ász csoportvezetője sem
unatkozik szabadidejében. BKF hallgatóként
még mindig jut ideje a sportokra. A csocsótól
kezdve a lovagoláson át, egészen a versenytáncig
mindent kipróbált és sikeresen állt elébe a kihí-
vásoknak. Tizennégy évig versenytáncosként foglalko-
zott, ezalatt kétszeres magyar bajnok lett. Szintén
tizennégy évig lovagolt és az utolsó három évben már lovas oktatóként dolgozott. Továbbá másfél évig a kosárlabdát is pattogtatta és zsákolta.

Ifj. Csősz Imre

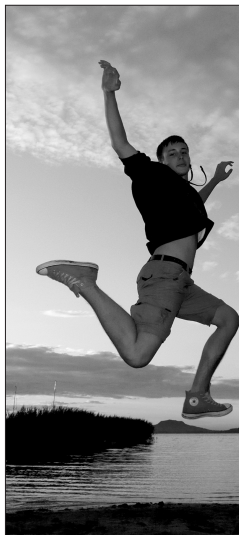

Fotó: Bacsu Dénes

Divatosan a sportban?

Szoknyában teni-
szezni, ultratrendi ove-
rálokban síelni. Ez
jellemző a mai divató-
rúlt világra.

Sportolni nem
lehet farmerban. Vagy
legalábbis nem egy-
szerű. A sportolóknak
szükségük van speciá-
lis felszerelésekre, ru-
hákra. De vajon
követik a divatot? Ku-
tatásainkból kiderült,
hogy igyekeznek, bár
nem könnyű. Sajnos
vannak különböző
sportágak, melyeket az

Fotó: Séllei Eszter

ember azért nem úzhet, mert a hozzá tartozó ruha
többbe kerül, mint játszani. Talán az ilyenekhez so-
rrolhatjuk a vitorlázást, a lovaglást, a teniszt, és per-
sze a golf sem maradhat ki a sorból. Ezen
sportágak etikette megköveteli, hogy az ember a
legmárkásabb ruhadarabokat vegye fel, egy-egy
verseny esetén pedig ne legyen rest felhúzni egy
támogató által készített pólót. Ha például teni-
szezni indulunk, nem túl jó ötlet a futáshoz meg-
szokott mackónacit húzni, a tiptop felső és
rövidnadrág szinte kötelező. Bár ezeknek a divatos
sportoknak is vannak különböző fajtái, a tenisz-
hez hasonlóknak az a pozitív oldala, hogy a diva-
tosságot megőrizhetjük anélkül, hogy a
pénztárcánk kiürülne. Ezzel ellentétben léteznek
olyan mozgásfajták is, amelyhez a ruha kötelező,
ilyenek a vívók, íjászok védőfelszerelései. S bár a
legtöbb sportágban még nem a divat a leguralko-
dóbb szempont, ki tudja, hogy a világ hogyan ala-
kul 10 év múlva.

Csernai Barbara

A csapatok úgy döntöttek, hogy nem próbálkoznak Futballtörténeti esemény a táborban:

A rutin és a fiatalság párharca.

Váryk és Istvánok szemtől szemben.

Beke Dániel gólgazdag sikert, Váry Gábor szoros küzdelmet várt a szerda esti találkozótól. A fiatalabbak bármilyen sikerrel kiegyeztek volna, hisz végre megkapták a lehetőséget, hogy visszavágjanak a tavalyi 3–2-es vereségért.

A kevés néző ellenére remek hangulatot és nemes küzdelmet hozó összecsapás valamivel nyolc óra után vette kezdetét. A fiatalok csapatát többek közt egyetlen pályára lépő lányként, Szalai Brigitta erősítette, aki remek megmozdulásokkal próbálta segíteni csapatát, az est mégsem róla szólt. Az irányítást fokozatosan átvette a tavaly győzedelmeskedő Kecskés István vezette kvartett. A fiatalok rendszeres cserékkel próbálták frissíteni játékucon, de a vezető tá-

latot nem sikerült megszereznie egyik félnek sem. Helyzetek sokaságát dolgozták ki a csapatok, ám a fontos szituációkban hibákat vétettek. Ha az utolsó csel be is jött, még mindig ott álltak a kapusok. Az első negyedóra végén 0–0-s eredménnyel fordultak a felek. A második féldőt ismét a táboroztatók kezdték aktívabban, de távoli lövéseikben alig-alig volt veszély. A csapatok leginkább csak bedobások és szögletek nyomán okoztak problémát ellenfeleiknek, de valahogy mindig sikerült tisztázni. Hol a kapuvas, hol pedig az óriási szerencse állt a gólszerzés útjába. A rendes játékidőben nem esett találat, így jöhettek a büntetők. A feladat látaszatra egyszerű volt, a félpályáról el kell találni az üres kaput. A játékosok, a braziloktól átvett módon kapaszkodtak össze és így kezdetét ve-

Fotó: Bánfalvi Zsolt

Váry Gábor (középen) lendületesen meglódukt a kapu felé, de ebből a támadásból sem született gól

tovább, így egyik csapat sem nyerte meg a meccset büntetőkkel sem dőlt el a mérkőzés

hette az idegek párharca. Váry Gábor és Beke Dániel is kihagyta a saját büntetőjét, így hatalmas lehetőséghez jutottak a fiatalok, ám nem tudtak élni vele. A harmadik sorozat hozta meg az első találatot, de a kötélidézetről tanúbizottságot tevő játékosok innen már képtelenek voltak hibázni. Végül hat-hat lövés után a csapatok 4–4-es döntetlenben egyeztek meg.

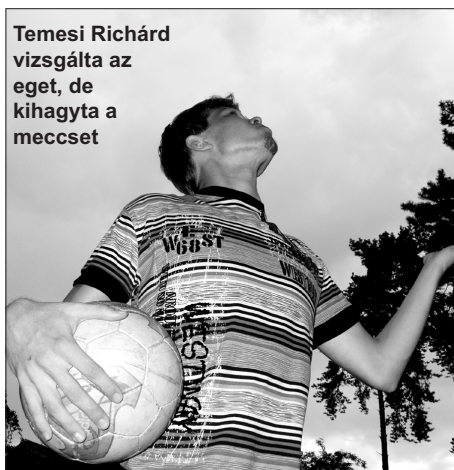
VÉLEMÉNYEK

Beke Dániel, a vezetőségi csapat tagja: Az erkölcsi győzelem mindenképpen a miénk, mivel csere nélkül álltunk ki. A taktikai fegyelem, az összszokottság és a rutin állt szembe a fiatal-sággal. Ha van még egy kis időnk biztos begyöt-rünk egy találatot, de nem volt. Az ellenfél jól játszott, sokat fejlődtek az előző évhez képest, de sokszor csak a szerencsénk mentette meg őket.

Balla Máté, a táborlakók játékos: Izgalmas, fordulatokban gazdag meccset játszottunk,

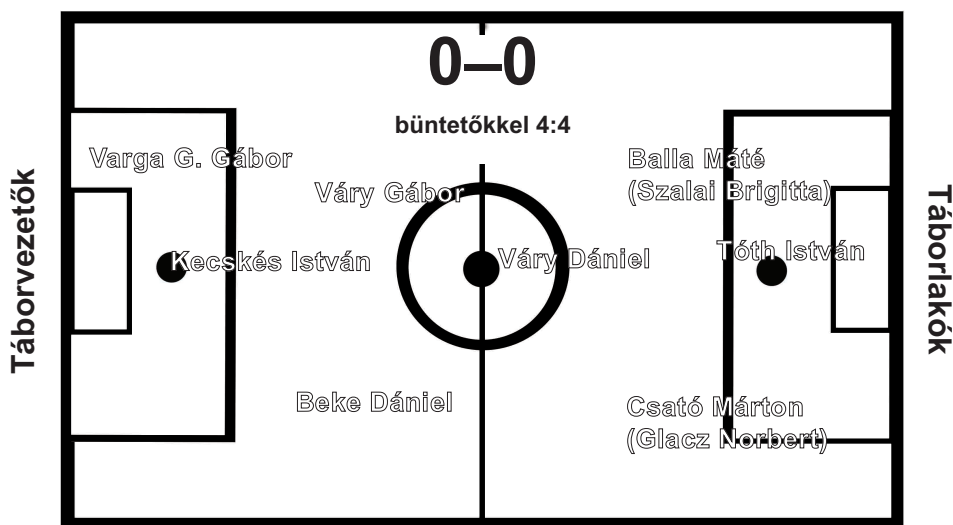
de nem sikerült gólt szereznünk. A büntetők ör-jítők voltak, de jól bírtuk a feszültséget. Az el-lenfeleink fegyelmezetten játszottak és fizikálisan is jól bírták a végsőkig.

Tóth István, Pintér Szabolcs

Temesi Richárd vizsgálta az eget, de kihagyta a meccset

Fotó: Séllei Eszter

Van ember a táborban, aki érti a baseball és a rögbi Tengerentúli sportágakat űzne a

Kupás Gábor, a Fiktív csoport vezetője a szerdán megrendezett sportnap kapcsán beszélt nem mindennapi sportélményeiről. A csoportvezető egy éve tagja egy magyarországi rögbicsapatnak, sőt a baseball világában is sikerült tapasztalatokat gyűjtenie. A Magyarországon jobbára ismeretlen sportokhoz fűződő kapcsolatáról kérdeztük:

– Hogyan kerültél kapcsolatba ezekkel a hazánkban kevésbé ismert sportágakkal?

– Mikor Amerikában jártam iskolába, elkezdtem úgynevezett flagballt játszani. Ez a játék hasonlít a rögbire és az amerikai focira is. A rögbihez hasonlóan nincs benne felszerelés, a játékosoknak az egymás övére akasztott szalagot kell leszakítaniuk. Ez nem könnyű, főleg futás közben. Szintén Amerikában játszottam először baseballt, ami annyira megtetszett, hogy hoztam haza magammal felszerelést is.

– Hol van lehetőség Magyarországon űzni ezeket a játékokat?

– Egy régi barátom főiskolájának különös módon van rögbicsapata. Ő hívott többször is játszani, és mivel úgyis folytatni akartam egy ilyen jellegű sportot, belementem. Ez a csapat éppen akkor került az NB2-be, így eléggé megszenvedtem az első meccseket, hiszen már profi ellenfelek ellen játszottunk.

– Ezek szerint léteznek profi rögbicsapatok Magyarországon? Egyáltalán mennyire elterjedt itthon ez a sport, és mennyire űzik jól a világszínvonalhoz képest?

– Már létezik a Magyar Rögbi Szövetség és nagyon sok csapat is. A magyar rögbi a világ többi országához képest nem jelentős.

– Mesélnél kicsit a játékról magáról is?

– A rögbi egyik sajátossága, hogy nincs fel-

szerelés, legalábbis nem olyan, mint az amerikai fociban, habár legalább annyira sérülésveszélyes. Persze itt sem árt a sípcsontvédő és az egyéb „érzékeny” testrészek védelmére szolgáló eszközök. Lehet olyan felsőket is kapni, amik bizonyos helyeken párnáztak. A rögbinek több fajtája van. A legelterjedtebb az „union” rögbi, de létezik például „ligarögbi” is. A rögbiben csak hátrafelé lehet passzolni, szemben az amerikai focival. Vigyázni kell, mert ha a labda előrefelé esik, már az is dobásnak számít. Sok technika létezik az ellenfél kicselezésére, a labda előre juttatására. A profi játékosok hihetetlen trükköket tudnak bemutatni, sok felvétel is van erről, amiket néha nézegetünk. A játék hihetetlenül gyors és lendületes, mindig figyelni kell az eseményeket, össze kell hangolni a játékosok mozgását.

– Kik a legjobbak? Én azt gondolnám, hogy az angolok, hiszen mégis ez az ország a játék szülőhazája.

– Az angolok jók, de a franciák is jól játszanak. Nagyon érdekes, hogy a legjobbak között van Fíji. A kis szigeten szinte már nemzeti sportnak számít a rögbi, nagyon sok jó játékosuk van.

– A rögbipálya rendelkezik olyan különlegességekkel, amiért nem lehet akárhol játszani, illetve ha igen, hol van Magyarországon speciális rögbipálya?

– Nincsen ilyen különlegesség, mi is szoktuk a kertben játszani. A játék célja, hogy a labdát két palánk közt rúgjuk át, de ha ezek a palánkok nem állnak rendelkezésre, látásra kell belőni, hogy hova is kellene a labdának érkeznie. Ahol mi játszottunk, az egy normális focipálya, palánknak a kapufa képzeletbeli meghosszabbítását használtuk.

– Leginkább milyen alkatú embernek

szabályait és még alkalmazni is tudja ezeket a pályán Balaton partján is a csoportvezető

Kupás Gábor saját tenyerébe csap

Fotó: Soós Berta

ajánlott a rögbi? A nagydarab, erős játékosoknak, akik mindenkit letarolnak, vagy inkább a fürgébbek, ügyesebbek vannak előnyben?

– Mindkettőre szükség van a csapatban, mivel a különböző poszton játszó embereknek különböző adottságokkal kell rendelkeznie. Vannak az úgynevezett „tolongás”-ban játszó játékosok, akik ekkor körbeállnak, és egymásnak feszülve próbálják kirugdosni a labdát a körből. Ezeknek nyilvánvalóan előnyös, ha nagydarab, erős emberek. Viszont ha a labda már kijutott a körből, a „háromnegyed” első játékosa ragadja azt magához. Ez a játékos az „irányító”, neki fontosabb, hogy jól passzoljon, hogy gyorsabb legyen. A háromnegyed minden játékosának más a feladata, mindegyiket

más szám jelöli.

– A baseballkultúra mennyire fejlett itthon?

– Mikor azon gondolkodtam, melyik sportot folytassam idehaza, utána akartam nézni a magyarországi baseballozásnak, de végülis nem tettem meg. Mostanában viszont úgy hallom, vannak magyar baseball játékosok, és nem is rosszak. Ennek még be kell itthon érnie, végülis egy amerikai nemzeti sportról van szó. Ugyanez igaz az amerikai focira is. Az ilyen törzsgyökeres amerikai sportok nagyon furcsán hatnak a világnak ezen a részén, de mindenhol máshol is. Elég meglepő, hogy Japánban kiváló amerikai focis játékosokat találunk.

Kapelner Zsolt

Taktika, önvédelem, küzdelem – kemény sport

Krav Maga, ami kihúz a bajból

Kapelner Zsolt táborlakónk olyan taktikai és önvédelmi sportot úz amely segítségével a veszélyes helyzetekből sikeresen kerül ki.

Megkéselték, megerőszakolták, összeverték, megölték, iskolai erőszak, tanárverés. Kereskedelmi tévék hírei jutnak eszünkbe ezen felsorolás hallatán, vagy esetleg a napi bulvár újságok? Nekem igen. Egy a közös a felsorolásban, mindig van áldozat. Van arra megoldás, hogy kevesebb legyen az olyan helyzet, ahol áldozat is kerül ki? A válasz igen: a krav maga. Egy taktikai és önvédelmi rendszer, nem pedig sport, mondta el Kapelner Zsolt. Itt a hangsúly a megelőzésen van, kortól, nemtől függetlenül. Azoknak ajánlott, akik úgy érzik, hogy szükségük van rá, veszélyes környéken élnek, partycocok, esetleg akik mindig minden balhéba belekeverednek. Zsolt 10 hónapja úzi ezt a tevékenységet, ami sok lemondással jár, mert a foglalkozás időpontja este van, így nem nézheti a Doktor House-t, a Showder Klubot és ráadásul reggel álmosan kel.

Zsolt még nem került olyan helyzetbe, ahol használnia kellett volna a krav magát, bár Budapesten, a harmincas villamoson, mellyel sűrűn közlekedik, előfordulnak olyan szituációk, amikor lehet használni a krav magát.

megkülönböztetünk katonai, rendőri és civil típusát. A közelharc Zsolt számára nagy önbizalmat és kitartást adott. Ezt a harcot hivatalosan 16 éves kortól lehet elkezdni megtanulni, nagyrészt férfiak érdeklődnek iránta, azonban hölgyeknek is ajánlott. Nagyon fontos, hogy kerülni kell a balhész helyzeteket, mely a rendszer szabályai közé tartozik. A fővárosban már sok helyen tanítják ezt a küzdési módszert, vidéken még annyira nem elterjedt. Emberölés a civil krav magában nincs, a katonaiában igen, melyet Magyarországon egy kommandós csapat használ. Az ütések főként fejre és a herére irányulnak, tudtuk meg Kapelner Zsolttól. Nagyon fontos szabályként említette Zsolt azt, hogy a már földön fekvő embert tilos ütni, ha már nem jelent ránk veszélyt. A krav magával táborlakónk vakmerőbb lett. Természetesen sérülések is történtek az órákon, Zsoltnak a legkomolyabb eddig egy férfiaságát célba találó ütés volt. Szerencsére nem maradandó, de éppen a sérülések lehetősége miatt szerződést kell aláírni arról, hogy vállalja az edzéseken történő saját sérülésekért a saját felelősségét. Magyarországon is kezd elterjedni ez a taktikai és önvédelmi rendszer, melyre üzleti vállalkozások épülnek, külön védőket gyártanak rá. Hogy védjük meg magunkat? – tettem fel magamban a kérdést. Amerikában a hipermarketben fegyvert vehetünk, nálunk itt a krav maga, ugyanis ez a leghatékonyabb önvédelmi harcnak.

Nagy fegyelemre is nevel ez a közel-keleti harc, valamint arra is megtanít, hogy kiben mit tiszteljünk – mondta Zsolt. Nagymenőzés nincs, a krav magában nem engedélyezett, így nem keresik az összetűzést – hangsúlyozta ki Zsolt.

Blaskovics Dávid

